

Η εορτή του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου στη Ναζαρέτ

[Πατριαρχία](#) / [Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#)

Με μεγαλοπρέπεια και κατάνυξη εορτάσθηκε την Κυριακή 7 Απριλίου 2024 (25 Μαρτίου με το παλαιό εορτολόγιο) ο [Ευαγγελισμός της Θεοτόκου](#) στον φερώνυμο Ιερό Ναό - Προσκύνημα στη [Ναζαρέτ](#). Παράλληλα με τη θεομητορική εορτή του [Ευαγγελισμού](#), εορτάσθηκε η Κυριακή της Σταυροπροσκυνήσεως στο πλαίσιο των κινητών εορτών.

Για τον διπλό εορτασμό τελέσθηκε Θεία Λειτουργία στον Ιερό Ναό - Προσκύνημα του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου στη Ναζαρέτ, προεξάρχοντος του Μακαριωτάτου Πατριάρχη Ιεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου, συλλειτουργούντων των Σεβασμιωτάτων Αρχιερέων Μητροπολίτου Ναζαρέτ κ. Κυριακού, Αρχιεπισκόπων Ιόππης κ. Δαμασκηνού, Κωνσταντίνης κ. Αριστάρχου και Θαβωρίου κ. Μεθοδίου, Αγιοταφитών Ιερομονάχων, ων πρώτος ο Γέρων Καμαράσης Αρχιμανδρίτης π. Νεκτάριος, του Προϊσταμένου της Ρωσικής Πνευματικής Αποστολής στα

Ιεροσόλυμα (MISSIA) Αρχιμανδρίτου π. Βασσιανού, Ιερέων της περιοχής Ναζαρέτ και Άκκρης, του Αρχιδιακόνου π. Μάρκου και του Ιεροδιακόνου π. Ευλογίου.

Έψαλλε στα δεξιά ελληνιστί η χορωδία της Μπερ Σέβα υπό τον Σεβασμιώτατο Αρχιεπίσκοπο Μαδάβων κ. Αριστόβουλο και αριστερά αραβιστί η χορωδία της Κοινότητας της πόλεως Ναζαρέτ.

Παρέστησαν ο Προέδρος της Κοινότητας Ναζαρέτ κ. Μπασίμ, ο εκπρόσωπος του Υπουργείου Εσωτερικών του Ισραήλ κ. Σεζάρ Μαρτζήε, ο εκπρόσωπος της Ελληνικής Πρεσβείας στο Τελ Αβίβ κ. Μάντικας Νικόλαος, ο εκπρόσωπος της Ρωσίας στο Ισραήλ κ. Βλαντιμήρ Βικτόροφ και πλήθος προσκυνητών.

Στο Κοινωνικό της Θείας Λειτουργίας ο Μακαριώτατος κήρυξε τον θείο λόγο κάνοντας αναφορά στο νόημα της εορτής του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου.

Αναλυτικά το κήρυγμα του Πατριάρχη Ιεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου:

«Ίδού ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ ἔξει καὶ τέξεται υἱόν, καὶ καλέσουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἑμμανουήλ, ὃ ἐστὶ μεθερμηνευόμενον μεθ’ ἡμῶν ὁ Θεός» (Ἠσ. 7,14/ Ματθ. 1,23).

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοὶ καὶ προσκυνηταί,

Ἡ Χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἡ ἐπισκιάσασα τὴν Παρθένον Μαρίαν συνήγαγε πάντας ἡμᾶς ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ τόπῳ τῆς Ἀγιογραφικῆς πόλεως ὑμῶν Ναζαρέτ, ἵνα ἐορτάσωμεν τὸ μέγα καὶ σωτηριῶδες μυστήριον τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ὡς παραγγέλλει ἡμῖν ὁ ψαλμωδὸς λέγων: «Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν», (Πρβλ. Ψαλμ. 95,1).

Ὁ Δαυϊτικὸς οὗτος λόγος, «τό σωτήριον τοῦ Θεοῦ», δέν εἶναι ἄλλος ἀπὸ τὴν εἰς τὴν ἀποροῦσαν Παρθένον Μαριάμ «πῶς ἔσται μοι τοῦτο ἐπεὶ ἄνδρα οὐ γινώσκω» (Λουκ. 1,34), ἀπόκρισιν τοῦ Ἀγγέλου Γαβριήλ: «Πνεῦμα Ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σέ καὶ δύναμις Ὑψίστου ἐπισκιάσει σοι, διό καὶ τὸ γεννώμενον ἅγιον κληθήσεται υἱός Θεοῦ», (Λουκ. 1,35).

Ἡ Ἁγία Γραφή τόσον ἡ Παλαιά ὥσον καὶ ἡ Καινὴ Διαθήκη ἀποτελεῖ τὴν ἱεράν

Ἱστορίαν, δηλαδή τὴν ἀποκάλυψιν, τὴν φανέρωσιν τῆς αἰδίου σοφίας καὶ βουλῆς τοῦ Θεοῦ. Ἡ δὲ αἰδία σοφία καὶ βουλή τοῦ Θεοῦ εἶναι τό ἀπό «χρόνους αἰωνίους σεσιγημένον μυστήριον» (Ρωμ. 16, 25) τό εὐαγγελισθέν τῇ Παρθένῳ Μαρίᾳ, τό φανερωθέν ἐν Χριστῷ καὶ κηρυχθέν διὰ τῶν Ἀποστόλων. Τοῦτο ἀκριβῶς εἶναι «τό γεννώμενον ἅγιον, ὃ κληθήσεται υἱός Θεοῦ». Ὁ ὑπό τοῦ Ἀγγέλου Γαβριήλ χαιρετισμός «Χαῖρε κεχαριτωμένη ὁ Κύριος μετά σοῦ, εὐλογημένη σύ ἐν γυναιξίν» (Λουκ. 1,28) ἀφ' ἑνός καὶ ὁ λόγος τῆς Μαριάμ «ἰδοὺ ἡ δούλη Κυρίου γένοιτό μοι κατὰ τό ρῆμά σου» (Λουκ. 1,38) ἀφ' ἑτέρου, κατέστησαν τὴν Μαριάμ, τὴν γενομένην Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ, συμμέτοχον καὶ συνεργόν τοῦ «κατὰ ἀποκάλυψιν μυστηρίου χρόνοις αἰωνίοις σεσιγημένου, φανερωθέντος δέ νῦν διὰ τε γραφῶν προφητικῶν κατ' ἐπιταγὴν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ εἰς ὑπακοὴν πίστεως εἰς πάντα τὰ ἔθνη γνωρισθέντος, μόνῳ σοφῷ Θεῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ...», (Ρωμ. 16, 25-27), ὡς κηρύττει ὁ θεῖος Παῦλος. Καὶ ἀναλυτικώτερον: Τό μυστήριον ὅμως αὐτό ἐφανερώθη τώρα, τό ἐπιβεβαιώνουν δέ αἱ προφητικαὶ γραφαὶ καὶ ἔγινε γνωστόν κατὰ διαταγὴν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ εἰς ὅλα τὰ ἔθνη, διὰ νὰ δείξουν ταῦτα τὴν ὑπακοήν, πού ἀπαιτεῖ ἀπὸ ἡμᾶς ἡ πίστις. Τοιοῦτον ὑπόδειγμα «ὑπακοῆς εἰς τὴν πίστιν» ἀνεδείχθη ἡ Παρθένος Μαριάμ, εἰποῦσα τῷ Ἀγγέλῳ Γαβριήλ: «Ἰδοὺ ἡ δούλη Κυρίου, γένοιτό μοι κατὰ τό ρῆμά σου», (Λουκ. 1,38). «Ὑπακοῆς ἡ πίστις δεῖται μόνης, οὐ πολυπραγμοσύνης. Καὶ ὅταν ὁ Θεός ἐπιτάτῃ πείσεσθαι, οὐ περιεργάζεσθαι δεῖ», λέγει ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός.

Ἐξ ἄλλου αὐτός οὗτος ὁ Κύριος «ἐγένετο τοῖς ὑπακούουσιν Αὐτῷ πᾶσιν αἷτιος σωτηρίας αἰωνίου» (Ἐβρ. 5,9). Ἡ δὲ Παρθένος Μαριάμ κατεῖχε «τό μυστήριον τῆς πίστεως ἐν καθαρᾷ συνειδήσει» (Α' Τιμ. 3,9). Διό καὶ ὁ ἄγγελος Γαβριήλ εἶπεν αὐτῇ «μὴ φοβοῦ Μαριάμ· εὗρες γάρ χάριν παρὰ τῷ Θεῷ. Καὶ ἰδοὺ συλλήψῃ ἐν γαστρὶ καὶ τέξῃ υἱόν καὶ καλέσεις τό ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν», (Λουκ. 1,30). Ἑρμηνεύων τό χωρίον τοῦτο ὁ Ἅγιος Θεοφύλακτος λέγει: «Δικαίως δέ ἐκλήθη Ἰησοῦς, ὁ ἐπί σωτηρίᾳ τοῦ ἡμετέρου γένους ἐλθών. Τό γάρ ὄνομα τοῦτο εἰς τὴν Ἑλλάδα γλῶσσαν μεταβαλλόμενον, Θεοῦ λέγεται σωτηρία. Ἰησοῦς οὖν Σωτὴρ ἐρμηνεύεται».

Τί δὲ σημαίνει σωτηρία καὶ τί σημαίνει Σωτὴρ, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί;

«Σωτηρία» σημαίνει τὴν ἐπανόρθωσιν τοῦ σφάλματος τῆς προμήτορος Εὕας, ὡς ἐγκωμιαστικῶς ἀναφωνεῖ ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός λέγων: «Χαίροις μόνη ἐν γυναιξίν εὐλογημένη, (Μαρία) ἡ τῆς προμήτορος Εὕας τό σφάλμα ἀνορθώσασα». «Χαίροις μόνη ἐν γυναιξίν εὐλογημένη, ἡ τό ταπεινότατον γένος τῶν χαμαὶ κειμένων γυναικῶν ἀνυψώσασα». «Χαῖρε, δι' ἧς ἡμεῖς ἐλυτρώθημεν ἀρᾶς ἀνεκκλήτου δέ χαρᾶς ἠξιώθημεν».

«Σωτὴρ» σημαίνει τὸν νέον Ἀδάμ, τοῦτέστιν τὸν ἐν σαρκὶ ἐκ Πνεύματος Ἁγίου

συλληφθέντα ἐκ τῶν ἀγνῶν αἱμάτων τῆς Παρθένου Μαρίας Θεόν Λόγον Κύριον δέ ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν. «Χαῖρε Κεχαριτωμένη», τό πάσης χαρᾶς χαριέστερον καί πρᾶγμα καί ὄνομα, ἐξ ἧς ἡ χαρά ἀδιάδοχος εἰς τόν κόσμον Χριστός γεγέννηται, τῆς Ἀδαμιαίας λύπης τό ἰατρεῖον», ἀνακράζει ὁ ἱερός Δαμασκηνός.

Ἡ «Ἀδαμιαία λύπη» εἶναι ἡ ἁμαρτία, δηλαδή ὁ θάνατος, ὁ ὁποῖος εἰσῆλθεν εἰς τό ἀνθρώπινον γένος διὰ τοῦ πρωτοπλάστου Ἀδάμ, ἡ δέ σωτηρία παρέχεται διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ Ὅποῖος εἶναι τό ἰατρεῖον, ὁ νέος Ἀδάμ, ὁ εἰς τόν κόσμον γεγεννημένος Υἱός καί Λόγος τοῦ Θεοῦ, ὁ συλληφθεὶς ὑπὲρ λόγον καί ἔννοιαν καί σαρκωθεὶς ἐκ τῶν ἀχράντων αἱμάτων τῆς Παρθένου Μαρίας. Ἰδού λοιπόν διὰ τί ὁ ὑμνωδός τῆς Ἐκκλησίας ἀναφωνεῖ λέγων: «Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν τό Κεφάλαιον, καί τοῦ ἀπ' αἰῶνος Μυστηρίου ἡ φανέρωσις, ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ, Υἱός τῆς Παρθένου γίνεται, καί Γαβριήλ τήν χάριν εὐαγγελίζεται. Διό καί ἡμεῖς σὺν αὐτῷ τῇ Θεοτόκῳ βοήσωμεν· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ».

Ἀξιοσημεῖωτον ὅτι τήν χάριν, ἣν εὗρεν ἡ Μαριάμ παρὰ τοῦ Θεοῦ (Λουκ. 1,30) αὐτὴν ταύτην τήν χάριν δέδωκεν ὁ Θεός εἰς τὰ μέλη τῆς Ἐκκλησίας, «ἥτις ἐστὶν τό Σῶμα Αὐτοῦ, τό πλήρωμα τοῦ τὰ πάντα ἐν πᾶσιν πληρουμένου», (Ἐφ. 1,23) κατὰ Παῦλον. Μὲ ἄλλα λόγια, εἰς τό ὑπερευλογημένον πρόσωπον τῆς Παρθένου Μαρίας τῆς Θεοτόκου βλέπομεν τό μυστήριον τῆς Ἐκκλησίας, τήν ὁποίαν ὁ Χριστός ἠγάπησε καί ἡγίασε (Πρβλ. Ἐφ. 5, 25-26) ὡς Νύμφην αὐτοῦ. (Πρβλ. Ἐφ. 5,32). «Ὁ ἔχων τήν νύμφην νυμφίος ἐστίν» (Ἰωάν. 3,29), λέγει ὁ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης. Ἡ δὲ νύμφη εἶναι ἡ ἀνθρωπότης, ἡ ὁποία νυμφεύεται τόν Χριστόν διὰ μέσου τῆς Παρθένου Μαρίας, λέγει ὁ Ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας.

Τό γεγονός τοῦτο, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, καταδεικνύει τόν ἄρρηκτον δεσμόν τοῦ μυστηρίου τῆς Παρθένου Θεοτόκου Μαρίας καί τοῦ μυστηρίου τῆς Ἐκκλησίας. Διό καί ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός ἀναφωνεῖ λέγων: «Χαῖρε Κεχαριτωμένη, δι' ἧς ἡμεῖς εἰς μίαν, ἀγίαν, καθολικὴν καί ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν ἐπολιτογραφήθημεν».

Ἡμεῖς δὲ σήμερον, οἱ ὑμνοῦντες καί μεγαλύνοντες τήν «τό σωτήριον τοῦ Θεοῦ» εὐαγγελισθεῖσαν Παρθένον Μαρían, παρακαλέσωμεν αὐτήν καί μετὰ τοῦ Θεολόγου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ εἴπωμεν:

«Παράτεινον τό ἔλεός σου, Πανάγαθε Δέσποινα, τοῖς γινώσκουσί σε καί ἴδε ἐπί τούς δούλους σου καί ἐπί τά ἔργα αὐτῶν καί κατεύθυνον πάντας εἰς ὁδόν εἰρήνης, ὅτι πάντων οἱ ὀφθαλμοί εἰς σέ ἐλπίζουν καί σοῦ τῇ μεσιτείᾳ τήν καταλλαγὴν τήν πρὸς τόν Υἱόν σου καί Θεόν ἡμῶν ἐσχήκαμεν, ὦ δόξα, ὦ κράτος, ὦ σθένος σὺν τῷ Ἀνάρχῳ Αὐτοῦ Πατρὶ καί τῷ ὁμοφυεῖ καί Ἀγίῳ Πνεύματι νῦν καί ἀεί καί εἰς τούς ἀπεράντους αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Εὐλογημένη νηστεία καί ἅγιον Πάσχα μυστικόν, δι' οὗ Ἀδάμ ἐπανῆλθεν εἰς τόν Παράδεισον».

Κατὰ τὴν Απόλυση ἀναπέμφθηκε δέηση στὸν τόπο τοῦ Προσκυνήματος ὑπὲρ τῶν δωρητῶν τῆς ἀνακαινίσεως τοῦ Ναοῦ.

Στὴ συνέχεια ἀκολούθησε μικρὴ δεξίωση στὴν αἴθουσα τῆς Μητροπόλεως.

Το μεσημέρι παρετέθηκε τράπεζα ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Ναζαρέτ σὲ εστιατόριο τῆς πόλεως. Στὴν προσφώνηση τοῦ ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος ἐπισήμανε, μεταξύ ἄλλων, ὅτι ὁ «*μέν Εὐαγγελισμός τῆς Θεοτόκου ἀποτελεῖ «τό κεφάλαιον τῆς σωτηρίας τοῦ ἀνθρωπίνου γένους», ὁ δέ Τίμιος Σταυρός ἀφορᾷ τὴν σωτηρίαν τῆς ψυχῆς τοῦ ἀνθρώπου· «τί γάρ ὠφελήσει ἄνθρωπον ἐάν κερδήσῃ τόν κόσμον ὅλον, καί ζημιωθῇ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ;» (Μάρκ. 8, 36)*».

Αναλυτικὰ ἡ προσφώνηση τοῦ Πατριάρχῃ Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου:

«Χαῖρε κεχαριτωμένη Μαρία, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ. Εὐλογημένη σύ ἐν γυναιξίν», (Λουκ. 1,28)

Ἱερώτατε Μητροπολίτα Ναζαρέτ κ. Κυριακέ,

Ἐντιμότητα Πρόεδρε τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου καί Σεβαστά μέλη αὐτοῦ,

Ἀγαπητοὶ συνδαιτυμόνες,

Σήμερον ἡ ἁγία ἡμῶν Ἐκκλησία ἐορτάζει δύο μεγάλα καί παγκόσμια γεγονότα: τόν Εὐαγγελισμόν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου καί Ἀειπαρθένου Μαρίας καί τὴν προσκύνησιν τοῦ Τιμίου καί ζωοποιοῦ Σταυροῦ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ.

Ὁ μέν Εὐαγγελισμός τῆς Θεοτόκου ἀποτελεῖ «τό κεφάλαιον τῆς σωτηρίας τοῦ ἀνθρωπίνου γένους», ὁ δέ Τίμιος Σταυρός ἀφορᾷ τὴν σωτηρίαν τῆς ψυχῆς τοῦ ἀνθρώπου· «τί γάρ ὠφελήσει ἄνθρωπον ἐάν κερδήσῃ τόν κόσμον ὅλον, καί ζημιωθῇ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ;» (Μάρκ. 8, 36)

«Ἀλήθεια ἐκ τῆς γῆς ἀνέτειλε, καί δικαιοσύνη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψε», (Ψαλμ. 84,12), ἀναφωνεῖ ὁ ψαλμωδός.

Αὐτό ἀκριβῶς τοῦτο τό μήνυμα τῆς ἀληθείας καί τῆς δικαιοσύνης κηρύττει καί καταγγέλλει τό Εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ, τό ὁποῖον διέδωσαν εἰς τήν Οἰκουμένην οἱ Ἅγιοι τοῦ Χριστοῦ Ἀπόστολοι. Τό Εὐαγγέλιον τοῦτο τοῦ Χριστοῦ παρέλαβεν καί ἡ μητέρα ἀπασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν, δηλονότι ἡ Ἁγία ἡμῶν τῶν Ἱεροσολύμων Ἐκκλησία ὡς ἱεράν παρακαταθήκην ἐπὶ τοὺς Ἁγίους Ἀποστόλους καί δὴ τόν πρῶτον αὐτῆς ἱεράρχην Ἰάκωβον τόν Ἀδελφόθεον.

Λέγομεν τοῦτο, διότι ὁ Χριστός λέγει: «ἐγὼ φῶς εἰς τόν κόσμον ἐλήλυθα, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ ἐν τῇ σκοτίᾳ μὴ μείνη», (Ἰωάν. 12, 26). Τό φῶς τοῦτο τοῦ Χριστοῦ ἐχάρισεν εἰς τόν κόσμον καί ἡ σήμερον τιμωμένη καί μεγαλυνομένη ἀειπάρθενος Μαρία, ἡ γενομένη Θεοτόκος καί Μητέρα τοῦ Θεοῦ, Σωτῆρος δέ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Τό φῶς τοῦτο τό ἐνυπόστατον καί ἀνέσπερον λάμπει ἐν Χριστῷ καί διὰ Χριστοῦ, τούτέστιν τῆς Ἐκκλησίας Αὐτοῦ καί δὴ τῆς Ἐκκλησίας τῶν Ἱεροσολύμων, ἡ ὁποία εἶναι τεθεμελιωμένη ἐπὶ τοῦ τιμίου καί σωτηριώδους αἵματος τοῦ Σταυροῦ τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ.

Τό γεγονός τοῦτο, τοῦ μυστηρίου τῆς θείας Οἰκονομίας καί εὐσεβείας μαρτυρεῖ διὰ μέσου τῶν αἰώνων ἡ τῶν Χριστιανῶν παρουσία ἐν τῇ Ἁγίᾳ Γῇ γενικώτερον καί εἰς τὰς πόλεις τῶν Ἱεροσολύμων, τῆς Βηθλεέμ καί τῆς Ναζαρέτ εἰδικώτερον.

Τὴν ἀλήθειαν ταύτην οὐδεὶς δύναται νὰ ἀρνηθῇ ἢ νὰ ἀμφισβητήσῃ. Διό καί ἡμεῖς, ἀγαπητοί μου, οἱ ὁμολογοῦντες καί κηρύττοντες τόν Θεόν τῆς ἀγάπης καί ἄκρας φιλανθρωπίας, τόν ἥλιον τῆς Δικαιοσύνης καί τῆς εἰρήνης, καλούμεθα νὰ παραμείνωμεν σταθεροί καί ἀμετάθετοι εἰς τήν ἱεράν ἡμῶν ἀποστολήν, ἡ ὁποία δέν εἶναι ἄλλη ἀπὸ αὐτήν, τήν ὁποίαν παρήγγειλεν ὁ ἐκ τῶν ἀγνῶν αἱμάτων σαρκωθεὶς καί ἐνανθρωπήσας Λόγος Χριστός εἰς τοὺς μαθητάς Αὐτοῦ: «οὕτω λαμψάτω τό φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὥπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλά ἔργα καί δοξάσωσι τόν πατέρα ὑμῶν τόν ἐν τοῖς οὐρανοῖς», (Ματθ. 5,16).

Δέν ὑπερβάλλομεν λέγοντες ὅτι τό Ρωμαιορθόδοξον Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων ἀποτελεῖ τήν ἐγγύησιν τῆς διαφυλάξεως «ἀκεραίας καί ἀνοθεύτου τῆς πίστεως ἡμῶν» ἀφ' ἐνός καί ἀδιαιρέτου τῆς ἐνότητος τῆς Μιᾶς, Ἀγίας, Καθολικῆς καί Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας ἀφ' ἐτέρου. Ἐν τῷ Ἀγίῳ Τόπῳ τῆς Ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων, δηλονότι τοῦ Rum Orthodox Πατριαρχείου, ἡ χάρις καί ἡ ἀλήθεια διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγένετο», (Ἰωάν. 1,17). Ἐν δέ τῷ εὐλογημένῳ τόπῳ τῆς Ναζαρέτ ἡ Παρθένος Μαρία ἐγένετο λήπτῃς/ δέκτης τῆς Χάριτος τοῦ Θεοῦ ἀκούουσα τό Χαῖρε Κεχαριτωμένη.

Ἔτη πολλά, εἰρηνικά καί εὐλογημένον Πάσχα».

Ακολουθῶς τον Μακαριώτατο προσεφώνησε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ναζαρέτ κ. Κυριακός ως εξής:

«Μακαριώτατε Πάτερ καί Δέσποτα,

«Σήμερον χαρᾶς Εὐαγγέλια, παρθενική πανήγυρις, τά κάτω τοῖς ἄνω συνάπτεται, ὁ Ἀδάμ καινουργεῖται, ἡ Εὐα τῆς πρώτης λύπης ἐλευθεροῦται!»! Μυστήριον ἀνερμήνευτον καί ἄφατον ἡ πρός ἡμᾶς τούς χοῖκούς φιλανθρωπία τοῦ Τρισαγίου Θεοῦ ἡμῶν! Τό «ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον καί ἀγγέλοις ἄγνωστον μυστήριον» διὰ τῆς Κυρίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας, ἡμῖν τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται ἐνθάδε, ἐν τῇ Ἀγίᾳ Πόλει τῆς Ναζαρέτ διὰ τοῦ Ἀρχιστρατήγου τῶν ἄνω Δυνάμεων Γαβριήλ, ὅς ἀπεστάλη «μηνῦσαι... τόν λόγον τῆς σωτηρίας».

Ὡς ἄλλον Ἀρχάγγελον Γαβριήλ ὑποδεχόμεθα σήμερον, τόν Πατέρα ἡμῶν καί Πατριάρχην, «μηνύοντα τόν λόγον τῆς ἀληθείας», ἐπισφραγίζοντα τόν Ἀρχαγγελικόν ὕμνον «Χαῖρε Κεχαριτωμένη» καί Προεξάρχοντα τῆς Πανηγύρεως!

Μακαριώτατε, ἐκφράζομεν ἐκ μυχίων καρδίας εὐχαριστίας τῇ Ὑμετέρᾳ πεπνυμένη κορυφῇ ἡμῶν, διὰ πᾶν ὅ,τι καταβάλλετε πρός ἐπιστηριγμόν τῆς θεοσώστου ἐπαρχίας ταύτης. Μνημονευτέαι ἐνταῦθα αἱ, κατόπιν εὐλογίας καί προτροπῆς τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος, ἀνακαινιστικάι ἐργασίαι εἰς τό Ἱερόν Προσκύνημα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ καί εἰς τόν Μητροπολιτικόν Ἱερόν Ναόν τοῦ Ἀγίου Γεωργίου, ἔργα, τά ὅποια θά μείνουν ἀνεξίτηλα εἰς τόν χρόνον, μαρτυροῦντα τήν λαμπράν οἰακοστροφίαν τῆς Σιωνίτιδος Ἐκκλησίας παρά τῆς Ὑμετέρας Θειοτάτης Μακαριότητος.

Μακαριώτατε, Σᾶς εὐχόμεθα ὀλοψύχως, ὅπως Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν, διὰ πρεσβειῶν τῆς Κεχαριτωμένης Θεοτόκου Μαρίας καί τοῦ Ἀρχιστρατήγου Γαβριήλ, χαρίζεται Ὑμῖν ὑγιεῖαν κατ' ἅμφω πρός συνέχισιν τῆς πεπνυμένης πηδαλιουχίας τοῦ νοητοῦ

σκάφους τῆς Μητροῦς πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν Σιῶν τῆς Ἀγίας! Ἔτη πολλά».

@Heba Hinnat

@Heba Hinnat

